

- 4) Czy odpowiedź na pytanie trzecie jest odmienna w okolicznościach, w których struktura transakcji wybrana przez daną spółkę oznacza brak możliwości odniesienia korzyści wynikających z wyboru?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 46, s. 11).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-575/16)

(2017/C 022/23)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk, K. Walkerová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie wymogu obywatelstwa dla wykonywania zawodu notariusza Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej zgodnie z art. 49 TFUE, oraz
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że wymóg obywatelstwa przewidziany dla wykonywania zawodu notariusza w czeskim porządku prawnym jest dyskryminujący i stanowi nadmierne ograniczenie swobody przedsiębiorczości. Republika Czeska uchybiła zatem obowiązkowi spoczywającym na niej zgodnie z art. 49 TFUE.

Komisja twierdzi, że zadania powierzone notariuszom przez czeskie ustawodawstwo nie są związane z wykonywaniem władzy publicznej, wobec czego wymóg obywatelstwa ustanowiony dla dostępu do zawodu notariusza w czeskim porządku prawnym nie może być uzasadniony w drodze wyjątku przewidzianego w art. 51 TFUE.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 17 listopada 2016 r. – C. K., H. F. i małoletni A. S./Republika Słowenii

(Sprawa C-578/16)

(2017/C 022/24)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: C. K., H. F. i małoletni A. S.

Druga strona postępowania: Republika Słowenii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia norm dotyczących stosowania klauzuli uznaniowej, zawartej w art. 17 ust. 1 rozporządzenia Dublin III należy, ze względu na charakter tego przepisu, w ostatniej instancji do sądu państwa członkowskiego i czy normy te zwalniają sąd, którego orzeczenia nie mogą podlegać zaskarżeniu, z obowiązku skierowania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 267 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

Pomocniczo, w przypadku gdyby odpowiedź na powyższe pytanie była przecząca:

- 2) Czy ocena okoliczności na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w przypadku takim, jak będący przedmiotem niniejszego odesłania) wystarcza, aby spełnić wymogi art. 4 i art. 19 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 3 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 33 konwencji genewskiej?

W związku z tym pytaniem

- 3) Czy z wykładni art. 17 ust. 1 rozporządzenia Dublin III wynika, że zastosowanie klauzuli uznaniowej przez państwo członkowskie jest obowiązkowe w celu zapewnienia skutecznej ochrony przed naruszeniem praw ustanowionych w art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w przypadkach takich jak będący przedmiotem niniejszego odesłania i że jej zastosowanie zakazuje przekazania osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej do właściwego państwa członkowskiego, które potwierdziło swoją właściwość zgodnie z tym rozporządzeniem?

W przypadku, gdyby odpowiedź na powyższe pytanie była twierdząca:

- 4) Czy klauzula uznaniowa zawarta w art. 17 ust. 1 rozporządzenia Dublin III może służyć jako podstawa do tego, aby osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub inna osoba w postępowaniu w sprawie przekazania na mocy tego rozporządzenia mogła żądać jej stosowania, które to żądanie podlega ocenie właściwych organów administracyjnych i sądów państwa członkowskiego, czy też owe organy administracyjne i sądy są zobowiązane dokonać z urzędu ustalenia przytoczonych okoliczności?
-